

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915204704
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915204704.1

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, t.č. v resocializačnom stredisku R. so sídlom U., v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov: Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. a M., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., t.č. u B., bytom O., Y., v konaní o návrhu matky na zrušenie výchovného opatrenia,

r o z h o d n u t i e :

Súd zrušuje výchovné opatrenie, ktoré bolo uložené maloletému M., nar. XX.XX.XXXX, rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2P/30/2013-50 zo dňa 21.08.2013.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.08.2015 sa matka maloletého domáhala, aby súd predčasne ukončil výchovné opatrenie, ktoré bolo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2P/30/2013-50 zo dňa 21.08.2013 uložené jej synovi M., nar. XX.XX.XXXX. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletý M. dosahuje dobré výsledky, ona vidí na ňom veľkú zmenu a chce, aby sa zaradil do domáceho prostredia v rodine a školu si ukončil v P..

V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti otca maloletého, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané a ktorý svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil.

Na pojednávaní matka maloletého zotrvala na podanom návrhu na začatie konania, ako aj na všetkých skutočnostiach uvedených v návrhu na začatie konania. Vo svojej výpovedi poukázala na to, že ona svojho syna dobre pozná a v správaní syna došlo počas pobytu v resocializačnom zariadení k podstatným zmenám k lepšiemu. Ona je s ním v pravidelnom kontakte. Ďalej poukázala na to, že v prípade zrušenie výchovného opatrenia bude maloletý M. bývať s ňou a so svojimi súrodencami v spoločnej domácnosti. Maloletý má vytvorený veľmi dobrý vzťah tak s ňou, ako aj s ostatnými súrodencami, pričom on mladším súrodencom pomáha. Matka maloletého vníma zmenu u syna cca 1 rok, pričom jeho pozitívne správanie nie je ovplyvňované tým, že by sa chcel čo najskôr dostať z predmetného zariadenia. Z uvedeného dôvodu výchovné opatrenie uložené maloletému splnilo svoj účel.

Kolíznym opatrovníkom maloletého súhlasil v celom rozsahu s návrhom na začatie konania pričom poukázal na to, že stupeň prevýchovy maloletého dosiahol takú úroveň, že nie je potrebné pokračovať v resocializačnom procese a bude vhodné začlenenie maloletého do jeho domáceho prostredia.

Súd okrem výsluchu matky maloletého vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, ako aj s obsahom pripojených spisov sp.zn. 5P/29/2014 a 2T/30/2013, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Predbežným opatrením nariadeným uznesením Okresného súdu Ružomberok č.k. 2P/30/2013-15 zo dňa 23.04.2013 bol maloletý M. odovzdaný do dočasnej starostlivosti resocializačného centra R. až do právoplatného skončenia konania o uloženie výchovného opatrenia maloletému dieťaťu. K uvedenému došlo v dôsledku zistených skutočností, podľa ktorých maloletý užíval viaceré psychoaktívne látky, má problémy so správaním, ktoré začali po rozvode jeho rodičov, keď od roku 2010 bol v starostlivosti G., s ktorým prerušil spoluprácu v roku 2011. Maloletý nemal vybudovaný ku škole a školským povinnostiam pozitívny vzťah, pričom v možnostiach matky nebolo zabezpečiť nápravu jeho správania a limitovať užívanie psychoaktívnych látok. Z uvedeného dôvodu bola potrebná resocializácia maloletého, keďže bol vážne ohrozený jeho zdravý fyzický a psychický vývoj. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2P/30/2013-50 zo dňa 21.08.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2013 bolo maloletému uložené výchovné opatrenie a dočasne bol odňatý zo starostlivosti rodičov a bol mu nariadený pobyt v resocializačnom stredisku R. so sídlom U.. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5P/29/2014-57 zo dňa 08.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.08.2014 bol zamietnutý návrh matky maloletého na zrušenie predmetného výchovného opatrenia.

Zo správy o priebehu resocializácie maloletého M. vypracovanej R. dňa 04.08.2015 vyplynulo, že maloletý M. je v závere konfrontačnej fázy resocializačného procesu, ktorá je zameraná na interpersonálnu reguláciu jedinca v oblasti osobnostnej, vzťahovej, emočnej, vôľovej a postojovej. Maloletý sa pravidelne počas priepustiek konfrontuje so svojim domácim prostredím, pričom predmetné zariadenie u maloletého vníma pravidelný kontakt s rodinou a silné pozitívne citové väzby s jednotlivými členmi domácnosti ako významný a posilňujúci faktor zmeny. Maloletý počas celej doby resocializačného procesu vnímal pobyt v stredisku ako prospešný a účelný. Správanie maloletého je stabilne konformné a primerané situáciám, bez výraznejších výkyvov. Oblasť vzťahov maloletého je v rámci komunity stabilná, v prípade nedorozumení maloletý vie vyjadriť svoj názor. V rámci resocializačného režimu funguje primerane, na pracovnej terapii sa počas školského roku zúčastňoval málo vzhľadom na školské a mimoškolské aktivity. Vzhľadom na dĺžku a fázu resocializačného pobytu maloletého v stredisku boli maloletému zverené zodpovednosti, a to vedenie podskupiny mladistvých klientov, samoriadiacich skupín a dohľad nad skladom potravín. Matka maloletého sa o maloletého pravidelne telefonicky zaujíma a s resocializačným strediskom spolupracuje po celú dobu resocializačného procesu. Maloletý ukončil v júni 2015 prvý ročník SOŠ U. v C. odbor R. s dobrým výsledkom a pochvalou za vzornú dochádzku. Maloletý bol na 2 - týždňovom pobyte v zahraničí z dôvodu návštevy svojej tehotnej sestry, a túto návštevu absolvoval v poriadku. Po návrate z poslednej priepustky maloletý verbalizoval informáciu o dohode s matkou o ukončení resocializačného procesu a prejavil záujem ísť domov. Dôvodom má byť pomoc matke a dohľad nad mladšími súrodencami. Maloletý chce pokračovať v začatom štúdiu prestupom na A. v P.. Vzhľadom na dĺžku pobytu maloletého v resocializačnom stredisku resocializačné stredisko vníma túžbu maloletého ukončiť resocializačný pobyt v stredisku za opodstatnenú. Odchod z resocializačného strediska v prípade maloletého je vnímaný za realizovateľný, avšak za podmienok dodržiavania zásad abstinencie, nastavenia a dôsledného dodržiavania hraníc s matkou maloletého s dôrazom na poskytovanie objektívnej spätnej väzby a ukotvenie maloletého v realite. Zo správy ďalej vyplynulo, že akékoľvek zmeny v živote maloletého môžu pôsobiť v jeho neprospech a úroveň zvládania záťaže vo vzťahu k závislostiam po návrate do domáceho prostredia je relatívna.

Zo správy ÚPSVaR Ružomberok zo dňa 11.09.2015 vyplynulo, že matka maloletého žije so svojimi deťmi v podnájme v 3-izbovom byte s príslušenstvom, t.č. je nezamestnaná a vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od roku 2008. Pracuje 32 hodín mesačne formou aktivačných prác spoločnosti Z. v P.. Jej príjem je dávka v hmotnej núdzi vo výške 150,-eur. Matka maloletého má výdavky v súvislosti s chodom domácnosti, a to nájomné platí vo výške 230,-eur a elektrinu vo výške 120,-eur. V spoločnej domácnosti žije aj najstarší syn matky maloletého M., ktorý je t.č. v zahraničí a matke finančne vypomáha a súčasne matke pravidelne prispieva do rodinného rozpočtu aj mladšia sestra maloletého O., ktorá pravidelne prispieva do rodinného rozpočtu sumou 300 - 400,-eur mesačne. Mladší brat maloletého B. začal v školskom roku 2015/2016 navštevovať 6. ročník ZŠ. Mladšia sestra maloletého Q. nastúpila do I. ročníka A. v P., U.. Z uvedenej správy ďalej vyplynulo, že matka maloletého vo svojich vyjadreniach uvádzala, že súrodenci si rozumejú a za maloletým M. im je smutno. Maloletý M. od augusta 2015 pravidelne trávi víkendy 2 krát v mesiaci doma so svojou rodinou. V tomto čase pomáha matke, venuje sa súrodencom.

Matka maloletého ho charakterizuje ako ochotného a ako syna, ktorý sa zmenil k lepšiemu. Súčasne dodala, že maloletého je potrebné aj kontrolovať, ale už sa mení na muža a ona sa môže v mnohých veciach na neho spoľahnúť.

Z písomného vyjadrenia maloletého M. zo dňa 25.08.2015 mal súd preukázanú vôľu maloletého ukončiť výchovné opatrenie. V predmetnom vyjadrení maloletý poukázal na to, že dosiahol 4. fázu, ktorá znamená prípravu na odchod a znovuzaradenia do reálneho života. Taktiež z uvedeného vyjadrenia vyplynulo, že maloletý chodieval na priepustky domov každý druhý týždeň, pričom sa cíti byť pripravený a silný na odchod z resocializácie a chce viesť plnohodnotný život. Má plány a ciele do budúcnosti, ktoré by rád realizoval doma.

Podľa § 37 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Zákon o rodine), ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak výchovné opatrenia uvedené v odseku 2 nevedli k náprave, súd dočasne odníme maloleté dieťa z osobnej starostlivosti rodičov aj proti ich vôli, osôb, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo 48, budúcich osvojiteľov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľov alebo poručníka, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, a nariadi maloletému dieťaťu

- a) pobyt v zariadení, ktoré plní úlohy odbornej diagnostiky, najdlhšie na šesť mesiacov,
- b) pobyt v špecializovaných zariadeniach najdlhšie na šesť mesiacov,
- c) pobyt v resocializačnom stredisku pre drogovu závislých.

Podľa § 37 ods. 5 Zákona o rodine, súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, ak je v ňom maloleté dieťa umiestnené.

Podľa § 37 ods. 6 Zákona o rodine, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia po uplynutí obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení. Výchovné opatrenie súd zruší, ak splnilo svoj účel. Súd môže rozhodnúť o uložení iného vhodného výchovného opatrenia, ak je to v záujme maloletého dieťaťa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona, súd návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovel, keď mal v konaní preukázané, že stupeň resocializácie maloletého M. dosiahol taký stupeň, že nie je potrebné naďalej pokračovať vo výkone resocializácie realizovanej na základe predmetného výchovného opatrenia. Zo správy resocializačného strediska R. mal súd jednoznačne preukázané, že v správaní maloletého došlo k pozitívnym zmenám a samotné resocializačné stredisko vníma túžbu maloletého ukončiť resocializačný proces v stredisku za opodstatnenú. Pri rozhodnutí o ukončení predmetného výchovného opatrenia súd prihliadol na to, že maloletý je pravidelne 2 krát v mesiaci na priepustku konfrontovaný s domácim prostredím, pričom doposiaľ nedošlo k žiadnym negatívnym prejavom zo strany maloletého mimo resocializačného strediska. Uvedený záver podporuje aj tá skutočnosť, že maloletý bol na 2 týždňovom pobyte v zahraničí u svojej tehotnej sestry, keď túto priepustku taktiež absolvoval bez problémov. Súd taktiež prihliadol na vyjadrenie matky maloletého, s ktorým korešponduje aj správa resocializačného zariadenia, že maloletý má s rodinou pravidelný kontakt a jeho silné pozitívne citové väzby s jednotlivými členmi domácnosti sú významným a posilňujúcim faktorom zmeny maloletého. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovel, keď s návrhom na začatie konania súhlasil aj kolízny opatrovník maloletého.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.